

SŁAWA PRZYBYLSKA

ur. 1932; Międzyrzec Podlaski

BIOGRAM ŚWIADKA HISTORII

Sława Przybylska (Stanisława Przybylska-Krzyżanowska) urodziła się 2 listopada 1932 roku w Międzyrzeczu Podlaskim. Jest córką Józefa i Marianny Przybylskich. Od dziecka obdarzona była zamiłowaniem do sztuki i „rzeczy pięknych” Miłość do przyrody i natury odziedziczyła, jak sama mówi, po matce, która od najmłodszych lat zabierała ją na wycieczki na łono natury. Matka pochodziła z Drelowa, skąd po zapoznaniu ojca i ślubie przeprowadzili się do Międzyrzecza. Rodzice od najmłodszych lat uczyli Sławę Przybylską tolerancji i szacunku do innych ludzi. Przed wybuchem II wojny światowej ukończyła pierwszą klasę szkoły powszechnej w Międzyrzeczu. Nauka w klasie drugiej miała rozpocząć we wrześniu 1939 roku, jednak uniemożliwił to wybuch wojny. W okresie okupacji uczęszczała jedynie nieregularnie do małej wiejskiej szkółki. Miała dwójkę rodzeństwa - starszą o dwa lata siostrę i starszego o sześć lat brata. Podczas okupacji siostrę przed wywózką na roboty do Niemiec uratował ojciec, „porywając” ją w ostatniej chwili z peronu. Z tego powodu wraz z siostrą musiały ukrywać się wsi Puchacze koło Drelowa, gdzie panował względny spokój. Jako dziecko była świadkiem dramatycznych wydarzeń związanych z wybuchem i przebiegiem II wojny światowej –eksterminacją ludności żydowskiej, antysemityzmem, wkroczeniem Niemców i Rosjan. Podczas jednej z obław organizowanych przez NKWD schwytano jej ojca, którego jednak uwolniono, i brata, który został wywieziony. Po wojnie ukończyła jedną klasę w miejscowym gimnazjum i w atmosferze rozpadu rodziny (wywózka brata, śmierć ojca) postanowiła zmienić otoczenie, opuścić Międzyrzec i kontynuować swój rozwój w Domu Młodzieży w Krzeszowicach. Z Krzeszowic przeprowadziła się do Warszawy, i ukończyła Zespół Państwowych Szkół Plastycznych. Następnie, za namową koleżanek, rozpoczęła studia w Szkole Głównej Służby Zagranicznej, gdzie obrała kierunek handel zagraniczny. Naukę zakończyła po trzech latach, tracąc zainteresowanie kierunkiem, i nie kontynuując już magisterium. W tym okresie dosadnie odczuła stalinowskie metody wpływania na społeczeństwo, które nieco osłabły po śmierci Stalina i odwilży z 1956 roku. Jednocześnie cały czas śpiewała i uczestniczyła w życiu artystycznym, gdyż jak sama mówi: „Były mi to najmilsze zajęcia - śpiewanie, rysowanie, malowanie” Pseudonimu „Sława” nadały jej koleżanki jeszcze podczas pobytu w Krzeszowicach. Pochodzi on od drugiego członu imienia, jakie nadano jej na cześć ciotki, która również posiadała talent śpiewaczy i duszę artystki. W 1956 roku zadebiutowała w składzie Studenckiego Teatru Satyryków, później śpiewała w „Stodole” a w 1957 roku wygrała konkurs dla amatorów organizowany przez

Polskie Radio, co dało jej poczucie wiary, że może zająć się śpiewaniem zawodowo. Gwałtowny rozgłos zdobyła w 1958 roku, kiedy będąc jeszcze w studio piosenkarskim, zaproponowano jej nagranie piosenki pożegnania: „Pamiętasz, była jesień” (podkładając głos w filmie Wojciecha Hasa „Pożegnania”). Jej pierwszym wyjazdem zagranicznym był Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów w Wiedniu (1959 r.), gdzie była również „Wolna Europa” a młoda artystka zobaczyła zupełnie inny świat. Po powrocie poddawana była wielokrotnie przesłuchaniom na UB. Prywatnie łączyła ją znajomość z Agnieszką Osiecką, Zbigniewem Cybulskim czy Władysławem Szpilmanem. Dzięki przyjaźni z Sarą Barneą wyjeżdżała również do Izraela, gdzie śpiewała pieśni w języku jidisz i hebrajskim. Ponadto w jej repertuarze znajdują się również utwory w języku rosyjskim i hiszpańskim. Przez długi czas podejmowała również starania o upamiętnienie społeczności żydowskiej w Międzyrzeczu Podlaskim, które po wielu latach zakończyły się sukcesem.

Autor biogramu	Piotr Lasota
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"